

Ang Islamikong Batas at ang mga Hudood na parusa, ano ang mga ito?

Ang Hudood ay inilagay upang pigilan at parusahan ang mga naglalayong magdulot ng kasamaan sa mundo. Ang mga ito ay itinitigil sa mga kaso ng hindi sinasadyang pagpatay o pagnanakaw dahil sa gutom at matinding pangangailangan. Hindi ito ipinapataw sa mga bata, baliw, o may sakit sa pag-iisip. Ang layunin ng mga limitasyon ay protektahan ang lipunan. Ang pagkakaroon ng mahigpit na parusa ay isang kapakinabangan na ibinibigay ng relihiyon para sa lipunan upang makamtan ang kapayapaan. Tanging mga kriminal at mga mang-aabuso ang tututol sa mga limitasyong ito dahil sa takot sa kanilang sarili. Ang mga limitasyong ito ay mayroon ding katumbas sa mga sekular na batas, tulad ng parusang kamatayan.

Ang mga taong tumutuligsa sa mga parusang ito ay iniisip lamang ang kapakanan ng kriminal at nakakalimutan ang kapakanan ng lipunan. Naawa sila sa salarin at pinabayaan ang biktima. Tinitingnan nila na sobra ang parusa at hindi nila iniisip ang kalupitan ng krimen.

Kung kanilang ikumpara ang parusa sa krimen, makikita nila ang katarungan sa mga parusang ito at ang pagiging angkop ng mga ito sa mga krimen. Halimbawa, ang isang magnanakaw na nagtatago sa dilim, binabasag ang mga kandado, humahawak ng armas, at tinatakot ang mga inosente sa kanilang mga tahanan, ay naglalabag ng mga sagradong espasyo at handang pumatay ng sinumang tutol sa kanya. Madalas na ang pagpatay ay nagiging paraan para makumpleto ang kanyang pagnanakaw o makatakas mula sa parusa, kaya pumapatay siya nang walang pinipili. Kapag isinaalang-alang natin ang ganitong gawain ng magnanakaw, mauunawaan natin ang karunungan sa likod ng mabibigat na parusang ito.

Ganito rin sa ibang mga parusa; dapat nating isaalang-alang ang bigat ng mga krimen at ang mga panganib at pinsalang dulot nito, pati na ang kawalang-katarungan at paglabag, upang maunawaan na ang Diyos ay nagtakda ng angkop na parusa para sa bawat krimen, na ang parusa ay katumbas ng nagawang krimen.

"...at ang iyong Panginoon ay hindi nagmamalupit sa sinuman" (Al-Kahf: 49).

Bago pa man ipatupad ng Islam ang mga nakapanghihilakbot na parusa, nagbigay na

ito ng sapat na mga pamamaraan ng edukasyon at pag-iwas upang ilayo ang mga kriminal mula sa mga krimeng nagawa nila; kung sila man ay may puso na umuunawa, o mga kaluluwa na naawa. At hindi ito kailanman ipinapatupad hangga't hindi natitiyak na ang taong gumawa ng krimen ay ginawa ito nang walang katuwiran o anumang pagdududa ng pangangailangan. Ang paggawa niya nito pagkatapos ng lahat ng ito ay patunay ng kanyang kabuktutan at kabaliwan, at karapat-dapat siya sa mga nakapanghihilakbot na parusa.

Ang Islam inalagaan ang yaman nang patas, at naglagay ng karapatan sa kayamanan ng mayayaman para sa mga mahihirap, ipinag-utos ang pagtustos sa asawa at mga kamag-anak, inutusan ang pagpapakupkop sa bisita at kabutihan sa kapitbahay, at ginawa ang estado na responsable sa pangangalaga sa mga mamamayan nito sa pamamagitan ng pagbibigay ng sapat na pangangailangan tulad ng pagkain, damit, tirahan, at iba pa, upang sila'y mamuhay ng marangal. Gayundin, ito ay tinitiyak ang pagbubukas ng mga pinto ng marangal na trabaho para sa mga may kakayahan, at binibigyan ng pagkakataon ang bawat isa na magtrabaho ayon sa kanilang kakayahan, at pagbibigay ng pantay-pantay na pagkakataon para sa lahat.

Ipagpalagay natin na ang isang tao ay umuwi sa kanyang tahanan at nakita ang mga miyembro ng kanyang pamilya na pinatay ng isang tao para sa layunin ng pagnanakaw o paghihiganti halimbawa, at dumating ang mga awtoridad upang dakpin siya at hatulan siya ng pagkakulong sa loob ng isang tiyak na panahon, maikli man o mahaba, na kumakain at nakikinabang sa mga serbisyong nasa bilangguan, na tinutustusan ng mismong taong nawalan sa pamamagitan ng pagbabayad ng buwis.

Ano ang magiging reaksyon niya sa sandaling ito? Mauuwi ito sa pagkabaliw, o pagkalulong sa droga upang makalimutan ang kanyang sakit. Kung mangyari ang parehong sitwasyon sa isang bansang nagpapatupad ng batas ng sharia ng Islam, magiging iba ang kilos ng mga awtoridad. Dadalhin nila ang kriminal sa pamilya ng biktima upang magbigay ng desisyon tungkol sa nagkasala, maaaring piliin nila ang qisas, na siyang tunay na hustisya, o ang pagbabayad ng diyah, na siyang perang nararapat sa pagpatay ng isang malayang tao kapalit ng kanyang dugo, o pagpapatawad, at ang pagpapatawad ay mas mabuti.

"...at kung magpatawad kayo at magpakita ng pagpapatawad, ang Diyos ay mapagpatawad, maawain" (At-Taghabun: 14).

Ang lahat ng nag-aaral ng sharia ng Islam ay nauunawaan na ang hudood ay mga paraan ng pagtuturo at pag-iwas higit sa mga parusa. Halimbawa:

Dapat iwasan ang paghatol at maghanap ng mga dahilan bago magpataw ng parusa, ayon sa Hadith ng Propeta: "Iwasan ang [Hudood] parusa hangga't may pagdududa."

Ang nagkasala at itinago ng Diyos ay walang parusa; hindi hinahabol ng Islam ang mga lihim na kasalanan ng tao.

Ang pagpapatawad ng biktima sa nagkasala ay humihinto sa parusa.

"Kung ang pagpapatawad ay ipinagkaloob mula sa kanyang kapatid, sundin ito ng mabuti at bayaran ito ng mabuti" (Al-Baqarah: 178).

Ang parusa ay hindi ipinapataw sa mga sapilitang gumawa ng krimen. Sinabi ng Propeta Muhammad (sas):

"Ang aking ummah ay hindi pinarurusahan para sa pagkakamali, pagkalimot, at kung ano ang pinilit sa kanila"[183] (Hadith na Sahih).

Ang karunungan sa likod ng mabibigat na parusa ng sharia na tinatawag nilang mabagsik, tulad ng pagpatay sa mamamatay-tao, pagbato sa mangangalunya, at pagputol sa kamay ng magnanakaw, ay upang protektahan ang mga pangunahing interes (relihiyon, buhay, supling, yaman, at katalinuhan). Ang mga ito ay pinagsang-ayunan ng lahat ng batas at ordinansa na dapat panatilihin.

Ang mga gumawa ng malalaking krimen na ito ay nararapat parusahan upang maging babala sa kanila at sa iba.

Ang sistema ng Islam ay dapat tanggapin nang buo. Hindi maaaring ipatupad ang hudud ng hiwalay sa mga ekonomikong at sosyal na turo ng Islam. Ang pagkakalayo ng mga tao sa tamang aral ng relihiyon ay nagtutulak sa ilan na gumawa ng krimen. Ang mga malalaking krimen ay pumapatay sa maraming bansa na hindi sumusunod sa sharia ng Islam, sa kabila ng kanilang mga mapagkukunan at teknolohiyang pag-unlad.

Ang Quran ay mayroong 6348 na talata, at ang mga talata tungkol sa hudud ay hindi lalampas sa sampu, na itinakda ng isang matalinong tagapaglikha. Mawawala ba ng tao ang pagkakataon na maranasan ang pagbasa at pagsunod sa natatanging sistemang ito dahil lamang hindi nila nauunawaan ang karunungan sa likod ng sampung talata?

سؤال وجواب حول الإسلام

Source: <https://www.nwahy.com/qa-islam/tl/77/>

Arabic Source: <https://www.nwahy.com/qa-islam/ar/77/>

Sunday 3rd of May 2026 09:49:52 PM